

Нудьга А.В.

студентка;

Науковий керівник: Франко Н.О.

викладач,

Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського

НАУКА І РЕЛІГІЯ

Актуальність даної теми обумовлена тим, що ці дві сфери знань та уявлень неминуче перетинаються під час обговорення основних метафізичних питань, причому сучасні наукові теорії дедалі більше вторгаються у сферу традиційних релігійних уявлень. Взаємини науки та релігії продовжують залишатися однією з основних проблем сучасної культури.

Насамперед, поняття науки і релігії визначають існування людства. Це пояснюється тим, що, оскільки наука забезпечує визнання людських інновацій, релігія забезпечує досягнення таких інновацій відповідно до етики та моралі. Дискусія на цю тему є дуже важливою, оскільки більшість людей, які наводять протилежні аргументи на цю тему, не визнають, що обидві галузі є дуже важливими для існування людства.

Тобто, враховуючи ідеологічну позицію, представлену цими двома областями, не буде помилковим стверджувати, що вони обидві є областями знань, які намагаються досягти певної форми моральних і теоретичних основ існування або життя. Крім того, критичне вивчення цих двох сфер чітко показує, що обидві галузі мають спільні риси.

Ці два поля можуть здатися різними але обидва відіграють головну роль. Наприклад, як стверджує Берч наукові розробки чи інновації допомагають людям зрозуміти теоретичну природу речей, тоді як релігія

надає духовну допомогу, що стосується правильної моральності та мирного існування членів громади.

З іншого боку, важливо зазначити, що, хоча ці дві галузі є вирішальними для існування людства, вони мають різні методичні підходи щодо аргументації про існування Всесвіту.

Наприклад, наукові аргументи або міркування залежать від доказу, на основі реальних спостережень і філософського реалізму.

Інша справа, коли доходять до релігійних переконань, тобто більшість релігійних ідеологій є лише теоретичними аргументами, які в першу чергу залежать від віри та наявних розкриттів.

Принципи, представлені концепціями релігії та науки, були головною проблемою суперечки між цими двома областями знань. Це пояснюється тим, що в загальних життєвих сценаріях наука і релігія представляють два різні ідеологічні погляди на існування та функціонування землі, на якій процвітає людське життя.

Тобто, згідно з релігією, Бог є Верховною Істотою, яка відповідає за всі земні та небесні події, факт, якому наука суперечить через віру в те, що з наукової точки зору Всесвіт має природні системи, які контролюють його діяльність. Тому, враховуючи ці факти, обидві галузі знання в певному сенсі є великими «ворогами».

Війна між наукою і релігією бере свій початок з настання епохи Відродження через розширення знань з раніше сповідуваних релігійних вірувань [1, с. 46].

До цього періоду все в світі відповідало біблійному тлумаченню ідей, проте з відродженням нових галузей знань виникли наука та інші галузі. Тут важливо зазначити, що цей період ознаменував початок нині існуючих пошуків розуміння реальності, що стоїть за буттям природи, та інших тем, пов'язаних з життям, наприклад – життя після смерті.

Ідеологічні відмінності, які існують між цими двома областями знань, були предметом суперечок з давніх часів. Це пояснюється тим, що багато чого залежить від того, яку сторону прийняла особа, багато хто наводить протилежні факти, які мають тенденцію протистояти або не схвалювати те, що їхні опоненти припускають щодо існування Всесвіту. Крім того, враховуючи природу трансформації, яку зазнав Всесвіт, з точки зору практики та рівня життя, наукові переконання багатьох людей замінили релігійні переконання інших, які раніше плекалися.

Це пояснюється тим, що наукові експерименти та прогрес у знаннях допомогли довести більшість концепцій, на які раніше не було відповідей.

Більшість людей, які ґрунтують свої переконання на релігії, схильні наводити аргументи, які протистоять етичній основі таких наукових досліджень, отже, виступають головною причиною війни між цими двома сферами. Через такі ідеологічні розбіжності, які не схвалюють систему переконань у двох галузях знань, то узгодження двох сфер є одним із найскладніших завдань, на які люди можуть наважитися. Це відбувається тому, що в даний час відбувається великий зсув від старих переконань до нової системи вірувань, яка в першу чергу залежить від наукових доказів.

Тут важливо зазначити, що більшість дихотомій, які визначають реальність існування життя, ніколи не змінюються, єдине, що люди можуть змінити, – це особисте ставлення до судження. Наприклад, розглянемо концепцію клонування, існує занадто багато людей котрі притримуються певної релігії, тож ця концепція ставить під загрозу так звану Божу роботу. Отже, на їхню думку вся концепція морально неправильна.

Крім того, більшість цих людей, які виступають проти всієї ідеї клонування, також стверджують, що клони ніколи не мають душі та не існують насправді, і якщо вони існують, то вони зобов'язані своїм існуванням Богу. Інша справа, коли йдеться про науковців, які вірять у це, вони захищають свої переконання, стверджуючи, що існування людства багато в чому зобов'язане науці, тому що без цього не буде нічого пов'язане з ім'ям – життя.

Багато в чому наука є основним фактором, що сприяє постійно мінливим уявленням людини про існування природи. Наприклад, за Біблією Бог панує понад усе, отже, він є єдиним творцем усього, що існує в природі, це поняття знало багатьох трансформацій з появою технологічних інновацій.

Отже, враховуючи такі внески, які дає наука, стає очевидним те, що наука є основним фактором, що визначає якість життя. Релігійні віруючі виступають проти цього факту на тій підставі, що все, що визначає якість життя, походить від Бога, оскільки Бог є єдиним так званим постачальником усього. Тут важливо зазначити, що наукові дослідження, як правило, не погоджуються з цим уявленням, стверджуючи, що такі переконання є лише теоретичними уявленнями, які є безпідставними тому, що вони не доведені.

Це пояснюється тим, що прояв наукових положень є очевидним у будь-якому життєвому сценарії, починаючи від забезпечення їжею, ліками та іншими видами засобів для існування. У недавньому минулому

більшість інтелектуальних переконань залежала від релігії, отже, у більшості випадків утворювала основну базу, коли мова йшла за суперечку про існування Землі.

Однак через інноваційну природу науки більшість переконань, які люди прийняли, з часом розмиваються, тому що більшість людей щодня намагаються відмовитися від концепцій, які здаються непотрібними. Ці дві галузі дуже різні, кожна з яких має теорії, яких вона дотримується, методи і процедури досягнення бажаних результатів або пояснення концепцій, а також різний внесок у існування живого. Хоча можна стверджувати, що вони обидва мають спільну мету – служити людуству, важливо зазначити, що вони спрямовані на досягнення різних аспектів індивідуального розвитку.

Тобто духовна реальність дуже відрізняється від наукової, і оскільки кожен намагається переважити інше, поділ між ними збільшується або навпаки стає зрозумілим.

Більшість людей схильні вірити в наукові інновації насамперед тому, що демонстрації підтверджують думку вчених. Тобто, завдяки науковим доказам, більшість наукових тверджень охоплює концепцію валідності та ефективності. Вони суперечать релігійним переконанням, згідно з якими, як стверджують багато прихильників науки, релігійні вірування є спадковими. Тобто релігійна орієнтація людини залежить від громади, в якій він росте, оскільки люди намагаються мати певну культурну ідентичність.

Наукові знання дають уявлення про те, як буде виглядати майбутнє, чого релігія ніколи не намагалася досягти. Це приносить ще один суперечливий фактор між наукою та релігією. Певною мірою наука як дисципліна, що розвиває, допомагає відкрити людський розум для кращої діяльності та можливостей, що покращують життя. Інша справа, коли йдеться про релігію, вона залежить від Божих приписів і вказівок, отже, думка, що релігія є перешкодою, коли йдеться про розвиток людства частково є правдою. Наукові докази поширені з ранніх відкриттів Сонячної системи, гіпотеза Коперника та інші теорії, які підтверджували існування живого і неживого, Дарвінівське припущення про еволюцію. Спочатку, коли прихильники подібних теорій представили їх, більшість релігійних людей відчували сильний антагонізм, їхні зусилля не увінчалися успіхом через тодішні докази, які підтверджували такі висновки [2, с. 84].

Наприклад, офіційне оприлюднення висновків Дарвіна про існування живих істот викликає певний антагонізм з боку багатьох людей, які вірили, що лише Бог є основним творцем таких живих видів. Хоча з тих пір багато наукових висновків довели, що все існуюче – розвивалося, релігійні віруючі виступають проти цієї ідеї на тій підставі, що Бог як вища істота існував раніше всіх існуючих видів, отже, все є продуктом Божого провидіння.

Багато наукових висновків виступають проти положень книги Буття на тій підставі, що більшість біблійних писань простежують своє існування від стародавнього Вавилону, що робить аргумент про те, що Бог є головним творцем, безпідставним. Тобто, як доведено науковими дослідниками, гіпотеза створення є відображенням вірувань, які прийняли ранні мешканці Вавилонії, причому більшість із них є відображенням культурних практик, яких дотримувалось суспільство в межах імперії.

Список використаних джерел:

1. Стадник М. М. Наука і релігія: особливості католицької теологічної доктрини творіння в сучасному космологічному розумінні. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Філософія. Політологія*. 2004. Вип. 70/72. С. 46.
2. Поляков І. М. Наука та релігія про походження життя. Харків, 1930. 84 с.